

близько вікон, біля туалету, на сходових маршах, на шкільному подвір'ї;

- передбачати наслідки власних негативних дій;
- під час перерви перебувати біля вихователя або наставника класу;
- виконувати вимоги внутрішнього розпорядку та режиму навчального закладу;
- вишикуватися для остаточної перевірки наявності учнів при поверненні з перерви та прогулянки впродовж навчального дня;
- переходити дорогу з обмеженою оглядовістю, за несприятливих умов, за умови активного руху транспорту;
- дотримуватися правил безпечної поведінки біля залізничного переїзду та переходу залізничної колії;
- чітко виконувати вказівки вихователя або наставника класу. Без його дозволу не можна заходити або виходити з приміщення;[1].

Школа – це великий простір дитини, в якому вона знаходить майже більшу 75% свого часу, тому саме вона повинна давати ті знання та вміння організовувати своє життя, берегти його від різних небезпек. Сучасний вчитель має володіти не тільки знаннями свого предмета та методикою його викладання, але й мати вміння, навички, ціннісні орієнтири щодо формування у школярів здоров'язбережувальної функції та компетенцій безпеки життєдіяльності.

Список використаної літератури

1. Бібік Н. Основи здоров'я в початковій школі : метод. коментар / Н. Бібік, Н. Коваль // Початкова школа. – 2005. – № 10.
2. Заплатинський В. М. Логіко-детермінантні підходи до розуміння поняття «Безпека». Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини. / [редкол.: П.С. Атаманчук (відп. Ред.) та ін.]. – Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2012. – Випуск 5. (–336 с.)
3. Гвозд'їй С.П. Перспективи та проблеми у підготовці майбутніх учителів «Основ безпеки життєдіяльності людини» / С.П. Гвозд'їй // Таврійський вісник освіти. – 2005. – № 2 (10). – С. 126–130.

МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Тилик С.В.
м. Полтава

Анотація. Стаття присвячена висвітленню проблеми тероризму, виникненню та його поширенню. Проаналізовані різні підходи щодо основних його характеристик і специфіки.

Ключові слова: тероризм, глобалізація, релігія, міжнародна безпека.

На сучасному етапі людство зіткнулося з небезпекою міжнародного тероризму. Термін «міжнародний тероризм» використовується з 70-х рр. ХХ ст. У кодексі злочинів проти світу і безпеки людства ООН він визначається як «вчинення, організація, сприяння здійсненню чи фінансування заохочення агентами чи представниками однієї держави актів проти іншої держави».

Міжнародний тероризм діє у «місці», не має чіткого вираження бойових порядків, не виявляє себе до самого моменту вчинення злочинних дій, використовує найбрутальніші і найнесподіваніші прийоми, активно і цілеспрямовано спекулює на низьких почуттях і вадах людей. Терористична діяльність у сучасних умовах характеризується такими ознаками:

- широким розмахом;

- відсутністю чітко виражених державних кордонів, наявністю зв'язку і взаємодії з міжнародними терористичними центрами та організаціями;
- жорстокою організаційною структурою, яка складається з керівної і оперативної ланок, підрозділів розвідки, контррозвідки;
- суворою конспірацією і ретельним вибором кадрів;
- якісним технічним оснащенням, яке конкурує, а то й перевищує оснащення урядових військ.

Міжнародний тероризм виявляється також у зростаючих претензіях, масштабності його цілей. Акція 11 вересня 2001 р. була декларативним викликом не тільки Сполученим Штатам, але й західному «золотому мільярду» в цілому, політиці глобалізації. Ця подія, а також наступні терористичні актив інших країн призвели до певних наслідків: масової паніки, обмеження громадських прав і свобод, економічних потрясінь. Можна сказати, що міжнародний тероризм став однією з форм ведення війни.

Сучасний тероризм – це потужні структури з відповідним оснащенням. Приклади Афганістану, Таджикистану, Косово, Чечні показують, що сучасний тероризм здатен вести диверсійно-терористичну війну, брати участь у масштабних збройних конфліктах. Найочевидніша ознака тероризму – насильство і демонстративність. У виникненні і поширенні тероризму та екстремізму певну роль відіграють державно-політичні і геополітичні фактори.

Існуючі протиріччя й конфлікти між деякими державами, країнами сприяють підвищенню інтересу держав до використання тероризму й екстремізму з метою ослаблення протиборчої сторони.

З урахуванням того, що кожна країна, провадячи свою зовнішню політику, переслідує свою певну мету, будь-яка акція міжнародних терористичних структур може водночас завдати шкоди одним і певним чином зіграти на користь інтересів інших держав. Це основне джерело так званих подвійних стандартів при оцінці терористичних загроз дозволяє тероризму поширюватися, еволюціонувати, прикриватися політичною, релігійною та національно-визвольною риторикою.

У зв'язку з прийняттям країнами додаткових заходів безпеки міжнародний тероризм може зосередити свою діяльність на нових цілях – нафтопроводах, системах енергопостачання, водних комунікаціях та інших важливих об'єктах стратегічного характеру.

Тероризм, що спирався на обмежені ресурси і був спрямований проти переважаючих за потужністю держав, радикально змінюється. Характерним для нього є абсолютне нехтування життям тисяч людей. Фактично вже створено індустрію міжнародного тероризму з величезними інформаційними, фінансовими, технологічними та іншими можливостями.

Велику роль у поширенні тероризму відіграє релігія. Це особливо актуально у зв'язку з тим, що міжнародні терористичні організації у своїх підривах та протиправних діях прикриваються релігійною атрибутикою і ідеологією.

Тенденція зростання і поширення тероризму зумовлюється наявністю низки міждержавних і внутрішніх конфліктних факторів політичного, соціально-економічного, територіального, історичного, національного, релігійного й іншого характеру.

Тепер дуже поширена практика взаємодії терористичних організацій у рамках окремих країн, регіонів, а також світу в цілому, що значно підвищує загальний потенціал терористичних загроз для міжнародної безпеки. З кожним роком тероризм набуває усе більш високоорганізованого характеру.

До речі у прокламаціях найрізноманітніших екстремістів постійно лунають нарікання на несправедливість. Хоча нерідко засновники терористичних організацій –

люди досить багаті. Ось так і утворюється вибухонебезпечна суміш – гроші лукавого дядечка та юнацьке бажання побудувати справедливий світ. Людина, яка має сім'ю, пристойний заробіток, робить успішну кар'єру, - реалізувала себе і цим задоволена, навряд чи ризикуватиме, вплутуючись у якісь сумнівні авантюри. А ось молода особа, якій нічого втрачати, цілком здатна на безумства.

Особливу небезпеку становить високий рівень нелегальної міграції насамперед з тих країн, де діють терористичні організації. Небезпечний потенціал несуть у собі намагання висвітлювати терористичну проблематику без глибокого проникнення у тему і розмінні її природи. Саме через це в публічному просторі з'являються небезпечні гасла, зокрема щодо зв'язку тероризму з певною релігією або національністю, висувуються пропозиції боротьби з тероризмом, які в основному базуються на насильницьких стереотипах.

Вибір терористичних об'єктів та жертв для реалізації своїх страхітливих задумів уже не окреслений якоюсь державою, політичною, національною чи релігійною приналежністю. Нині не можна бути впевненим, що система безпеки будь-якої країни не піддасться випробуванням терористичних атак. Останні події у світі демонструють трагічну реальність таких атак, все збільшується їх наближеність до кордонів України. Зазначені та інші обставини набувають особливої ваги враховуючи те, що Україна сьогодні є активною учасницею анти-терористичної коаліції. Вона входить до анти-терористичного комітету регіональних формувань, в тому числі й Анти-терористичного центру СНД.

Незважаючи на всі міждержавні зусилля, тероризм не тільки не послаблює своїх позицій, а навпаки розширює вплив. Терористи, складаючи план операцій, передбачають навіть висвітлення її в засобах масової інформації. Таким чином, проблема боротьби з тероризмом – багаторівнева, але її розв'язання треба шукати у багатосторонньому партнерстві з державними структурами.

Список використаної літератури

1. «Історія сучасного світу» Г.В. Олова.
2. «Людина і світ» Всеукраїнське товариство «Прогрес» ім. Т.Г. Шевченка, Міжнародний фонд Відродження.

ГІГІЄНА ПРАЦІ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

*Демченко Є.В.
м. Полтава*

***Анотація.** У статті висвітлено сутність поняття «гігієна праці», розкрито її основні правові аспекти та завдання, охарактеризовано термінологічний апарат гігієни праці, сформульовано чинники впливу на умови праці, висвітлено ступені шкідливих умов праці.*

***Ключові слова:** гігієна, гігієна праці, гігієнічний норматив, умови праці, шкідливий виробничий чинник, небезпечний виробничий чинник, важкість праці, безпечні умови праці.*

Соціально-економічний розвиток людства в умовах науково-технічного прогресу передбачає поліпшення умов праці, зниження кількості професійних захворювань працездатної частки населення. Одним з основних напрямків діяльності з питань праці є забезпечення державної політики у сфері гігієни праці. Останнім часом видано велику